Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

candidu. et in calculo nom̄ nouū scriptū q̄d nemo scit n̄
q accipit. In hac et eni urta scire aliq̄d l̄ uidere possum. etiā
q̄d n̄ accepim̄ habere. Nomen v̄ nouū in calculo scriptū.
id ē in eterno p̄mio noticiā d̄i humanus m̄tib̄ insitā
scire n̄ potest. n̄ q hanc etiā accepit habere. Quia itaq; ut
dicim̄ uidere d̄m. hoc ē q̄d habere. ido uniq̄ spe hanc sa
pientiā n̄ uident. q̄a repulsi p supbiā neq̄ quā eā habere
potuerunt. Ad lucē q̄ ppe eius clauserūt oculos cordis. sup
fusis ei radiis repugnantes. sic intelligi etiā de eisde ma
lignus spīt̄ potē q̄d [illegible] scriptum ē. Ipsi fuerūt re
belles luminis. Famā q̄ [illegible]ia. qu sapientiē maligns spīt̄ b̄
audisse ē. s; eande sapientiā n̄ uidisse. Jei potentiā ex
uirtute illi cognouisse. Jtam̄ sub ea humilit̄ stare nolu
isse. Unde et ueritatis uoce de ipso maligneq; spīt̄uū ca
pite d̄r: Ille homicida erat ab initio. et in ueritate n̄ stetit.

Lu. SEQUITUR. Ds intellexit uiā ei. Jpse nouit locū illi.
Hic ex coetna d̄o sapientia. alit̄ habet uiā. atq; alit̄ locum.
Locū v̄ si q̄s intelligat n̄ locale. n̄ā teneri corporalit̄ n̄ po
test d̄s. S; ut dictū ē locus intelligit̄ n̄ localis. Locus sa
pientiē pat̄ ē. locus patris sapientia. sic ipsa sapientia
adtestante d̄r: Ego in patre. et pat̄ in me. Alit̄ q̄ sapien
tia habet uiā atq; alit̄ locū. uiā p humanitatis transitū
locū v̄ p statū diuinitatis. Inde eni n̄ transit unde etna
ē. s; inde transit unde ppt̄ nos apparuit tēporalis. Sic
nāq; in euangelio scriptū ē. q̄a egrediens ab hiericho d̄ns
transibat. Duo aū cęci sedentes iuxta uiā clamauerūt
dicentes. Dne. miserere n̄ri fili dauid. Ad quos uocē sic
illic scriptū ē. stetit ihc et lum̄ reddidit. Q̄d ē aū tran
seundo audire. stando lum̄ restituere. n̄ quia p huma
nitatē suā nob̄ miserit ē. q̄ p diuinitatis potentiā a nob̄